

РЕШЕНИЕ

№ 3301

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2600** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] против Решение №444 от 07.02.2022г., постановено по нахд №14953/2021, по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 19-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ №501328-F514090/25.03.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, като е намален размера на наложената за извършено административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба Н - 18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ /Наредбата/ имуществена санкция на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ от 1000,00 лв. на 500,00лв. и в останалата част НП е потвърдено. С касационната жалба се оспорва решението само в потвърдителната му част.

С касационната жалба се иска оспореното решение да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановено друго решение, с което да се отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно и

неправилно. Искането се мотивира с това, че неправилно е приложена разпоредбата на чл.185, ал.2 от ЗДДС без изрично да е посочено кое изречение на цитираната разпоредба следва да се приложи. Посочени са нарушения на чл.42, т.7 и чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН. Изложени са и аргументи за това, че неправилно не е приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се представлява. С молба от 07.04.2022г. процесуалният представител И. Г. заявява, че поддържа жалбата и иска отмяна на обжалвания съдебен акт. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът по касационното оспорване с писмени бележки оспорва жалбата, като неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Предмет на касационното оспорване е Решение №444 от 07.02.2022 г., постановено по нахд №14953/2021г., по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 28.09.2019г. била извършена проверка на търговски обект, представляващ павилион за продажба на пици, находящ се в [населено място], пазар „С.“, стопанисван от [фирма]. Преди легитимацията проверяващите извършили контролна покупка на един брой безалкохолна напитка на стойност 1,10 лв., за която бил издаден фискален бон. След това бил изваден дневен отчет „Х“. Констатирано било, че в обекта има едно фискално устройство - монтирано и работещо модел DATECS, регистриран в НАП, с номер на ФУ DT 742205, и с номер на фискалната памет 02742205. В резултат на преброяване е установена касова наличност в размер на 131, 10 лв. , а разчетената такава от ФУ, била в размер на 106, 50 лв. Констатираната разлика била в размер на 24, 60 лв. в повече. Съставен бил опис на паричните средства от служител в обекта Х. И. - пицар.

За проверката е съставен протокол. Съставен е и акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., с което на основание чл.185, ал.2 във вр. с чл.185, ал. 1 от ЗДДС - [фирма] е санкционирано с административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

Правилно е установена нарушената правна норма - чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1, се налага имуществена санкция - за юридическите лица, в размер от 500 до 2000 лв., а съгласно ал.2 на чл.185 от ЗДДС извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага имуществена санкция - за юридическите лица, в размер от 3000 до 10 000 лв., а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1. Нормативният акт по прилагане на чл.118 от ЗДДС е Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/. С нормата на чл.33, ал.1 от Наредбата е въведено задължение извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Отговорността на дружеството жалбоподател е ангажирана за нарушение на това негово задължение, като е прието, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи.

Действително при определяне основанието за санкциониране на дружеството административнонаказващият орган не е посочил кое изречение на чл.185, ал.2 от ЗДДС е имал предвид. Налице е нарушение, но то не е съществено, тъй като не се отразява на правото на защита. С препращането към ал.1 на чл.185 от ЗДДС и с фактическото описание на нарушението става ясно, че имуществената санкция е определена по изр.2 на чл.185, ал.2 от ЗДДС.

Наведените в касационната жалба доводи за нарушение на чл.52, ал. 4 от ЗАНН не се споделя от настоящия съдебен състав. Както АУАН, така и НП са издадени от компетентно лице, при съблюдаване на визиранията в разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН срокове, както и съобразно изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурите по съставянето им. Действително в АУАН не са посочени ЕГН на свидетелите, съобразно разпоредбата на чл.42, ал.7, но непълнотата на данните в акта за нарушение относно свидетелите не влече след себе си порочност на целия акт. Още повече, че самият закон дава възможност наказателно постановление да се издаде дори и при наличие на нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението и самоличността на нарушителя – чл.53, ал. 2 от ЗАНН.

Неоснователно е и възражението за неправилност на оспореното решение, поради това, че не е неприложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е типично за вида си и не се характеризира с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Разпоредбата на чл.28 от ЗАНН не е приложима по отношение на всяко констатирано нарушение, което не е довело до неотразяване на приходи. Приложението ѝ е изключение, при констатирана малозначителност. Касационният съд изцяло споделя изложените от районния съд подробни мотиви в тази насока.

По тези съображения съдебното решение в оспорената част е правилно. Касационната жалба е неоснователна.

Решението на СРС, в частта, с която НП е изменено като необжалвано, е влязло в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на

разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателна. То следва да бъде определено в размер на 80,00 лева на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото и обема на осъщественото процесуално представителство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК., Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №444 от 07.02.2022 г., постановено по АНД №14953/2021, по описа на СРС, НО, 19-ти състав, в частта, с която е потвърдено НП №501328-F514090/23.03.2020г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите. В останалата част Решение №444 от 07.02.2022 г., постановено по АНД №14953/2021, по описа на СРС е влязло в сила.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 80,00 лева, разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1

2.